

Gerechtshof Den Bosch
19 december 2023
Nr. ECLI:NL:GHSHE:2023:4236

Het niet-opvolgen advies komt voor eigen rekening

Op de verzekeringsadviseur rust de plicht om de verzekeringsbelangen van zijn klanten te behartigen. Een van de kerntaken is om te voorkomen dat er een gat in de dekking ontstaat. Er doet zich dan een evenement voor waaruit schade volgt, maar waarvoor geen (toereikende) verzekeringsdekking is gesloten. Het is echter een misvatting dat het ontbreken van verzekeringsdekking in alle gevallen per definitie het gevolg is van het tekortschieten van de verzekeringsadviseur. Als een klant het advies om bepaalde risico's te laten verzekeren terzijde heeft geschoven, kunnen de gevolgen hiervan niet zonder meer op de adviseur worden afgewend als dit risico zich alsnog manifesteert. In deze zaak, die in eerste aanleg was voorgelegd aan de Rechtbank Oost-Brabant, oordeelt het Gerechtshof Den Bosch in hoger beroep over het verwijt dat dekking voor hagelschade ontbrak. De casus was als volgt.

X exploiteerde tot 2019 een varkenshouderij en exploiteert sindsdien een zorgboerderij. Op 23 juni 2016 is er 's avonds noodweer over Nederland getrokken. Exact boven de boerderij van X was sprake van een zogeheten *supercell*. Dat is een zeer specifieke buienwolk die alleen kan ontstaan onder bepaalde omstandigheden in de atmosfeer. Deze supercell ging gepaard met extreme hagel en dito hagelstenen. Aan de boerderij is daardoor schade ontstaan die wordt begroot op ruim 180.000 euro. Tussen X en Interpolis vigeerde een verzekeringsovereenkomst. Interpolis wees op grond van deze verzekering, de Bedrijven Compact Polis Agrarisch, de claim van de hagelschade af. Tussen X en Interpolis is hierover geprocedeerd waarbij X uiteindelijk aan het kortste eind trok. Bij arrest van de Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2021:538) is X definitief in het ongelijk gesteld. De verzekering is tot stand gekomen na advies van en via bemiddeling door de Rabobank. Reeds ten tijde van het juridische geschil tussen X en Interpolis heeft X de Rabobank aansprakelijk gesteld voor de (toen nog) mogelijk te leiden schade als gevolg van het ontbreken van verzekeringsdekking. In eerste aanleg ving X ook in deze procedure bot. Rechtbank Oost-Brabant heeft alle vorderingen van X jegens de Rabobank afgewezen.

In hoger beroep is het aan het Hof Den Bosch om nogmaals te oordelen over de vraag of de Rabobank in haar zorgplicht jegens X tekortgeschoten is. Het hof schetst dat het

toetsingskader hiervoor is of de Rabobank bij haar werkzaamheden die zorg heeft betracht die van een redelijk handelend en redelijk bewaam tussenpersoon verwacht mag worden.

Volgens het hof hoort het in dat kader tot het takenpakket van de Rabobank om X er tijdig op te wijzen dat bepaalde feiten gevolgen kunnen hebben voor de dekking van de verzekeringen van X. Het hof stelt vast dat de Rabobank zich in voldoende mate van deze taak heeft gekweten. Uit hetgeen de Rabobank en X in de procedure naar voren hebben gebracht volgt immers dat het risico van hagelschade jaarlijks met X werd besproken. En daarbij is ook de mogelijkheid besproken om hiervoor een aanvullende verzekering te sluiten. Uit een gespreksverslag van de Rabobank gedateerd enkele maanden voor de supercell volgt zelfs duidelijk: *'U wenst hagel en sneeuwdruk niet mee te verzekeren.'* Het verwijt van X dat de Rabobank hem niet zou hebben geadviseerd om zijn boerderij aanvullend voor hagelschade te verzekeren, treft dus bij het hof geen doel. X verwijt de Rabobank ook dat er geen rekening gehouden is met het gebrek aan kennis van X over verzekeringen en het opleidingsniveau (lagere en middelbare agrarische school) van X. Maar het hof gaat daar niet in mee. Van een zelfstandig ondernemer mag immers worden verwacht dat hij enige oplettendheid heeft en kennisneemt van de inhoud van de gespreksverslagen en de polis(voorwaarden). Volgens het hof is de tekst van de gespreksverslagen beknopt en helder geformuleerd zodat het ook voor X duidelijk moet zijn geweest dat er voor hagelschade een aanvullende verzekering nodig was. Bovendien mocht de Rabobank ervan uitgaan dat X het polisblad en de polis-

voorwaarden van de verzekering zou doornemen. Ook daaruit volgt dat X eenvoudig had kunnen en moeten opmaken dat de boerderij van X niet tegen hagelschade verzekerd was. Als er sprake was van onduidelijkheden voor X, dan had het op zijn weg gelegen om dit aan de Rabobank te laten weten en om opheldering te vragen, aldus het hof.

X is van mening dat de Rabobank hem had moeten waarschuwen voor de risico's van extreem weer zoals extreme hagelbuien. Maar ook dat verwijt levert volgens het hof geen schending van de zorgplicht op. Het is immers algemeen bekend dat extreem weer tot grote schade kan leiden en dat grote hagelstenen schade kunnen aanrichten aan gebouwen. Daar hoefde de Rabobank X niet nog expliciet op te wijzen. Daar komt volgens het hof bij dat een supercell in Nederland destijds een zeldzaam fenomeen was. De kans op extreme hagel als gevolg van een supercell precies boven de boerderij van X was derhalve heel klein. Volgens het hof betrof dit daarom niet een voor de Rabobank bekend feit waarop zij X uit hoofde van haar zorgplicht attent had moeten maken.

Het hof komt daarmee tot de slotsom dat geen van de verwijten die X aan het adres van de Rabobank maakt doel treft. De Rabobank heeft dus volgens het hof niet onzorgvuldig geadviseerd en haar contractuele zorgplicht jegens X niet geschonden. Het vonnis van de rechtbank blijft daarmee in stand. De vordering van X wordt dus ook in hoger beroep afgewezen.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.